Ч. 124 (14.373). Львів, субота 6. червня 1936. Pacztowa oplata oplacona ryczaltem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Страйк в англійських пристанях.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. На тлі спору за висоту платень вибух страйк матрозів, докових робітників, магазинерів і т. п. Страйк унерухомив 50 кораблів та обняв міста положені над рікою Тренш та її допливами, м. ін. Галл, Ноттінґем і ін.

СТРАЙК В АНТВЕРПЕНІ ПОШИРЮЄТЬСЯ.

АНТВЕРПЕН, 5. 6. ПАТ. Страйк докових пристанєвих робітників поширюється і обняв також швачок, що шиють міхи. Дійшло до інцидентів, тому гарнізон сконсиґнований.

СТРАЙКАРІ ОБВИНУВАЧУЮТЬ ПРОМИСЛОВЦІВ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. У комунікаті, оголошеному вчора вечором союз металевих робітників скидає на синдикат металевих підприємців відповідальність за перервання переговорів. Комунікат заповідає перерву страйку у фабриках, що підпишуть нові умови згідно з домаганням робітників.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. У письмі до мін-ва праці делегація металевих промисловців ствердила, що робітники не дотримали умовин, які були базою переговорів.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Комуністична „Юманіте“ обчислює скількість страйкарів на 200.000, правий „Амі дю Пепль“ — на 500.000. Страйк дається взнаки парижанам, що не мають часописів і починають відчувати недостачу харчів.

У БЕЗКОНЕЧНІЙ ЧЕРЗІ.

МАДРИД, 5. 6. ПАТ. У всіх копальнях Астурії вибух загальний страйк.

МАДРИД, 5. 6. ПАТ. Вчора померло в шпиталі кілька осіб з ранених підчас сутички у Єсне.

ЛИШЕ У ГРЕЦІЇ СТРАЙК ЗАЛОМИВСЯ.

АТЕНИ, 5. 6. ПАТ. Спроба страйку в Солуні зовсім не пощастила; страйкарі вже вполудне вернулися до праці. Арештували 2-ох комуністичних послів

Новий французький уряд.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Вчора представився през. Лебренові новий франц. уряд у такому складі: премієр Л. Блюм (соц.); міністри безпеки: К. Шотан (радикал), П. Форе (соц.), М. Віолет (соц.-респ. унія); віцепремієр народньої оборони: Е. Далядіє (рад.); летунство: П. Кот (рад.); военна маринарка: Ґ. Дюмарк (рад.); загорд. справи: І. Дельбо (рад.); справедливість: М. Рюкар (рад.); освіта: І. Зе (рад.); внутр. справи: Р. Салянгро (соц.); нац. господарка: К. Спіназ (соц.); скарб: В. Оріоль (соц.); торговля: Бастід (рад.); рільництво: Ю. Монне (соц.); публ. роботи: А. Бедус (соц.); суспільна солідарність (колись праця): Ж. Б. Леба (соц.): емеритури: А. Рівіер (соц.); кольонії: М. Муте (соц.); пошта і телеграф: Жардіє (соц.); публ. здоровля: Селіє (соц.).

Крім того в уряді є 7-ох віцеміністрів та 1 високий комісар.

ПАРТІЙНИЙ РОЗПОДІЛ.

Лише 4-ох членів уряду не належить до ніякої партії (з того 3 жінки — віцеміністри); соціялісти мають 12-ох міністрів, 7-ох віцеміністрів та 1-го вис. комісаря, радикали — 8-ох міністрів і 6-ох віцеміністрів, соціялістично-республиканська унія — одного міністра без теки та одного віцеміністра.

ДИМІСІЯ УРЯДУ САРРО.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. През. Лебрен приняв прем. Сарро з його міністрами, подякував їм за співпрацю та просив виконувати обовязки, доки не утвориться новий уряд.

ПРЕЗИДІЯ ФРАНЦУСЬКОЇ ПАЛАТИ ПОСЛІВ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Президент Лебрен приняв посла Еріо, якого вибрали предсідником палати послів.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Палата послів вибрала шістьох заступників предсідника: Альберта Полен і Фердинанда Норен (соціяліст), Дюкльо (комуніст), Іполита Дюко (соц. радикал), Льва Бареті (аліянс лівих республ. і незал. радикалів) та Едварда Суліє (республ. федерація).

Мін. Іден у неґуса.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Нині пополудні мін. Іден зложив офіційну візиту неґусові.

КЛОПОТИ.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Абісинське посольство у Льондоні запросило місцевий дипльоматичний корпус на приняття на суботу. У дипльоматичних звичаях не водиться, щоб пануючий, який подорожує інкоґніто, видавав приняття, тим більше, що абіс. посол навіть не порозумівся з брит. урядом. Це ставить льондонський дипльоматичний корпус у клопітливе положення, — дотепер абіс. посольство дістало мало відповідей на запрошення.

ҐРАНДІ У ІДЕНА.

РИМ, 5. 6. ПАТ. Як повідомляють півурядові круги, мін. Іден балакав з амб. Ґрандієм на тему англьо-італійських взаємин на площині накреслений в інтерню з представником „Дейлі Телеграфу“.

„Для спокою туристів“
заборонили в Австрії публичні збори.

ВІДЕНЬ, 5. 6. ПАТ. Уряд заборонив всякого роду публичні зібрання, походи і т. п. маніфестації до 30. вересня ц. р., за винятком імпрез „патріотичного фронту“, дальше наукових та релігійних.

Заборону мотивує уряд тим, що годі нарушувати вуличний рух у часі напливу туристів; на ділі ця постанова здається спрямована проти Гаймвери.

МУСОЛІНІ Й СУВІЧ РАДЯТЬ ЗІ ШУШНІҐОМ.

РИМ, 5. 6. ПАТ. Віцемін. Сувіч виїхав вчора до Рокка деляя Камінате, щоб брати участь у нараді Мусолінія зі Шушніґом.

АРХИКНЯЗЬ ОТТО ВИЇХАВ ДО ІТАЛІЇ?

БРІССЕЛЬ. 5. 6. ПАТ. Як подає часопис „Ля Дерніер Ер“ архикнязь Отто виїхав до Італії. У замку Габсбурґів у Штенокерзель тої вістки не потверджують, ані не заперечують.

ВІДЕНЬ, 5. 6. ПАТ. „Ноїґкайтс Вельтбляд“ заперечує — покликуючись на міродатні джерела — поголоски, немовби канц. Шушніґ мав стрінутися з архикнязем Оттоном та немовби австр. уряд наказав своїм дипломатичним станицям поінформуватися, яке становище заняли б ріжні держави до реставрації Габсбурґів. Стріча Шушніґа з Мусолінієм матиме лише куртуазійний характер.

Подібного змісту заяву зложив мін. Людвіґ на пресовій конференції; годиться з нею опінія італійських пресових кругів.

Про українців ані слова...

Варшава, 4. травня 1936.

Давно вже ніякої промови не ждали у Польщі в таким зацікавленням, як програмового експозе премієра Складковського. Бо й мало який уряд зробив своєю появою таку несподіванку та мав таке загадкове обличчя, як уряд п. Складковського. Зїзд леґіоністів чи радше виголошені на ньому промови ґен. Ридза Сьміґлого кинули на цю загадку смужку світла, але далеко не розвіяли знаків запиту, що звисли над палатою президії ради міністрів. На доказ можуть послужити три голоси, що розлялись того самого нинішнього дня, на ту саму тему.

Ендецький „Ґонєц Варшавскі“ (тої ендецької ґрупи, що рада би примиритись з санацією, але не по зразку пп. Шталя і Грабського) стурбовано питав: „...Який матеріял зібрав премієр досі підчас своєї петрулі? Які висновки виводить із того матеріялу? Що буде doрадкувати вирішним чинникам у державі? Крім того промова премієра приходить в особливому моменті. Всі в Польщі розуміють, що мусимо зробити велике організаційне й господарське зусилля, щоби дозброїти армію, зміцнити воєнний і промисловий потенціял та защрудити численні маси безробітних, знетерпеливлених бідою і нераз цькованих чинниками, що чигають на польську самостійність. На все те треба грошей, великих грошей. Та передовсім зіграння громадянства з урядом і законодатними установами та адміністраційним апаратом“. І залицяючись в той скромний спосіб до уряду та перестерігаючи його перед „вічною латаниною“, ендеки з „Ґоньца“ тривожно запитували: „З якими плянами у тих великих справах прийде уряд премієра Славой-Складковського? Що почуємо з уст премієра?“

На це питання намагався згори відповісти санаційний „Курієр Поранни“, що має опінію „зближеного до військових кол“, однак відгадував лише формальну сторінку експозе: „...Перед соймом та на його трибуні перед краєм стане муж діла і при тому вояк. Людина швидка на рішення і безпосередня у роботі, — зате скупа на слова та на своїй стійці дбайливо вминаюча державного діяча літератури й обіцянок... Шеф уряду безумовно у цілком прозорій і рішучій формі зясує своє становище супроти найпильніших актуальних політичних і господарських проблем... Декларація премієра напевне внесе до нашого життя моменти, що вияснювалиб його ще досить замотаний образ...“

Як бачимо: без обиняків „Курієр Поранни“ говорив про „замотаний образ“ польського життя, виразно суґерував премієрові потребу той образ прояснити, але про заміри уряду сам нічого не знав.

Ще цікавіше становище теж санаційного і теж дуже зближеного до уряду краківського „ІКЦ“, що грає радше ролю голосника уряду, а не його суфлера (тільки у національних справах „ІКЦ“ „самостійно“ і непохитно — цькує уряд). Так ось „ІКЦ“ у статті з приводу нової вимоги уряду, щоб сойм дав урядові дальші повновласти, гостро сьогодні критикував ролю і обличчя теперішнього сойму: „...Сойм це політична організація і має сенс та свою ролю тільки як організація політична... Чи теперішній сойм є політичною організацією? Чи це тільки зборище, в якому кожний з двохсот кількох послів є відповідником давньої партії і в якому кожний з послів ходить

самосає та робить, що хоче... І „ІКЦ" біднає, що цей сойм не має потрібного авторитету, що „реґіональні" посли здебільша навіть незнайомі своїм „виборцям", що сойм не може бути тільки „машиною до підписування блянкетів". — — та отверто закликує переорганізувати законодатні палати, що — як знаємо — можливе тільки при зміні виборчої ординації, зміні соймового реґуляміну, розвязанні сойму і нових виборах...

Чи експозе нового премієра виправдало надії всіх тих, що хотілиб бачити у новому уряді реформатора всього внутрішнього державного життя?! Маємо щодо цього поважні сумніви.

При густо заповненій ґалерії та вщерть виповнених міністеріяльних лавках і пресової льожі, премієр Складковський виголосив рівно 20-хвилинну заяву — не — заяву, яка заскочила своєю війсковою у цій салі формою навіть тих, що привикли до військового стилю його „мельдунків". Оріґінальности безперечно не можна цій промові відмовити. Не можна теж заперечувати, що вона багато річей вияснила, що бодай поклала край різним сплетням і леґендам. Але, щоб люди довідались, що уряд конкретно буде діяти, на кому політично спиратись, чи та які глибші реформи задумує проводити, яке політичне обличчя нового уряду в позитивному розумінні — — це надалі таємниця.

Безумовно оріґінальний був осуд трафаретних заяв усіх премієрів, які появляються на трибуні з копицею паперів, що жах навівають на слухачів. Ґен. Складковський явився з одною картою, на якій мав тільки точки диспозиції. І з тої карточки задеклярував найвиразніше, що: не буде кооперувати з тими, що роблять „пакт неаґресії" з комуністами (ППС), ані з тими, що свою енергію і свою програму виявляють у жидівських погромах (ендеція). Зокрема гостро заповів, що „не вернуться" до Польщі берестейські втікачі. Таким робом новий премієр рішуче заперечив поголоскам, що їх так дбайливо кольпортували ендецькі прихильники, про реально-політичну вартість „фронту Морж" (нарада у віллі Падеревського між її власником та Вітосом і ґен. Сікорським). Слушно премієр приписав зріст комунізму безробіттю і нужді. Слушно ствердив, що масові арештування завжди бють найприкріше по тих, що не можуть боронитись, і що вони не розвязують проблеми комунізму. Слушно заявив, що сильний уряд не повинен лякатися свободи друкованого слова і кільканадесять журналістів з приємністю почуло заповідь цензурного лібералізму. Не можна теж оспорювати того, що премієр сказав про світ праці. Але й на цьому вичерпується зміст заяви ґен. Складковського. Підкреслювання зверхницького авторитету ґенерального інспектора армії (премієр робив це маніфестаційно і цей момент висувався на перший плян) входить вже в звичай. Недвичайно чемні звороти в сторону сойму були може доказом куртуазії, а може свідомої тенденції уряду підносити авторитет сойму (з *цим* соймом це вже не вдасться). Остаточно осталася вимога — вірити урядові на кредит. Про українців не було у промові нового премієра буквально ані слова: українська проблема, як важна *й нерозвязана* проблема державного життя Польщі, видно не істнує.

ік.

✝

У другі сумні роковини смерти
незабутнього мого мужа бл. п.
РОМАНА СОСНОВСЬКОГО,
апеляційного радника,
відбудеться 7. червня в год. 12.
в Церкві Успення Пр. Діви Марії (Волоській)
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,
на яке запрошує
Жінка.

IV-ий зїзд представників Українських Обласних Музеїв
у Сяноці.

Згідно з рішенням III-го зїзду представників Українських Обласних Музеїв у Львові 8. червня 1935. р. відбувся IV-ий зїзд у Сяноці, в домівці муз. Т-ва „Лемківщина" 31. травня та 1-го червня 1936. р.

На цьогорічний зїзд приїхали відпоручники 8 обласних музеїв, один музей прислав звідомлення, звідомлень не прислали 3 музейні Т-ва. У зїзді взяв теж участь кустос Богословського Музею у Львові д-р М. Драган.

Представників музеїв привитав у салях „Лемківщини" голова цього Т-ва Лев Ґец, віддаючи провід нарадами зїзду голові КУОМ — д-рові Вол. Кобільникові, а цей відкрив IV. Зїзд. Секретарював м-р Лев Букетович. Наради почалися звітами з місць, а саме:

Музей Бойківщина у Самборі (звіт складав д-р Кобільник) має 39 членів. Праця у звітовому році мала на меті консервувати та опрацювати зібраний матеріял, придбати нові експонати та досліджувати терен і побут мешканців. Упорядкували збірки музею так, що тепер став він обласним, етноґрафічно-історичним музеєм. Із природничих збірок утворено філію музею Бойківщини — „Природничий Музей" з кустосом д-ром Мих. Скориком. Збірку писанок упорядковано і законсервовано; є це найбагатіша збірка писанок у Польщі. Упорядковано й побільшено збірку вишивок на 551 вишивок. Назагал прибуло багато предметів з інших відділів, а саме: 2665, катальоґових чисел 462. Рівних поїздок за експонатами було 41. Уладжено виставу бойківської ноші та вишивок, а оглянуло її понад 1.000 осіб. Музей уладив низку публичних відчитів. Відвідало музей 1345 осіб. Музей видав 7 бюлетинів. Про музей було 67 згадок і статтей у пресі. Каса виказує у приходах та розходах позицію 2473 зол. 51 сот. Відпоручники музею брали участь у різних виставах, зїздах і т. п.

Яворівський музей „Яворівщина"(звіт складав голова музею д-р М. Фільц) оснований у січні 1931. року. Всіх членів має музей 25. Домівка музею складається з просторої салі в будинку Рідної Школи. Музей має 4 відділи, відділ памяток церковного малярства та старого українського мистецтва, етнографічний, деревляних виробів домашнього промислу яворівського повіту, відділ нумізматики та памяток із визвольної боротьби. Дотепер зібрав музей 2718 експонатів, — 957 чисел. Від останніх заг. зборів (1. XII. 1934) прибуло 458 експонатів, — 125 катальоґових чисел. Для поширення музейництва уладжено 4 відчити та зорґанізовано прогульки для молоді середніх і народніх шкіл, та учасників різних курсів. Дня 28. VI. 1936. уладжує музей спільно з Філією Союзу Українок виставу вишивок. Виділ Т-ва брав живу участь у всіх зїздах представників українських музеїв.

Стрийський музей „Верховина" (звіт складав М. Бартків) оснований у квітні 1932. р. Досі скатальоґованих 2076 експонатів, які містяться у двох кімнатах. Найбагатіший відділ — етноґрафічний із 1091 предметами, в цьому 547 вишивок. У музею находиться багато матеріялів з визволь-

---

о. О. ПРИСТАЙ. 35

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Зближалася зима. Табор Качачих Клювів готовився виїхати на південь до Фльориди на новий сезон. В тім часі виступила на нозі д-ра Берґоніє червона пляма. Він занедужав. Американські лікарі докладали всіх зусиль, щоб врятувати його, однак безуспішно. Досіль бодрий д-р Берґоніє шепотом віщував свій кінець: „Я пропав!..." Помер серед підозрілих ознак. А муринський начальник М' Булонґве примусив своїх підданих, щоб кожний з них подивився на покійника й діткнувся його мертвого тіла. В цей спосіб хотів показати Качачим Клювам свою чародійську силу і викликати в них страх та подив перед їх всевладним начальником. Бо саме він на смерть зачарував д-ра Берґонія, потайки вколовши його в ногу затроєною терниною.

18. ІРЛЯНДЦІ Й ІТАЛІЙЦІ.

Своєю долею подібні до галицьких українців ірляндці, („айріші", як їх звуть в Америці) заслуговують на окрему згадку. Англійці опікувались ними цілих сім століть так само, як нами наші сусіди. Завдяки цій англійській опіці, ірляндці зовсім зубожіли. Зійшли на пастухів, халупників і двірських слуг. Англійська шляхта, лендлорди, загарбала землю і земні багацтва від ірляндців та розжилася тут іще краще, ніж у себе вдома. А споконвічні господарі постійно зеленого й колись веселого та щасливого острову йшли працювати на лендлордські лани, щоб животіти з нужденного заробітку.

Підбитий англійцями ірляндський нарід втратив все, що мав. Завойовники видерли йому зі серця навіть рідну мову, накинули свою анґлійську і хотіли йому також защепити англіканську релігію.

Виснажені нуждою і неволею, ірляндці почали рятувати своє існування втечею до свобідної Америки. В самій Ірляндії було їх несповна чотири міліони. Хоч щороку прибувало дуже багато дітей, бо ірляндський нарід плідний, однак майже стільки їх і вмирало. Нужденна відживa, постійні епідемії, брак лікарської помочі й жахливі гігієнічні умовини ніяк не сприяли природному приростові народу: смертність дорівнювала народинам. Зате в Америці число ірляндців досить хутко зростало. Тепер є їх тут поверх 12 міліонів.

Видіставшись зі злиднів і ярма, ірляндці взялись щиро до праці над собою. Запопадливо використовували прихильні американські умовини. Передовсім побудували собі костели, а при них школи. Засновували освітні товариства й наукові, господарські та фінансові установи. Працювали й доробились великих маєтків. При тім завжди щедро допомагали своїм землякам у старій вітчині. Підчас світової війни, коли то в Ірляндії було вибухло повстання, американські ірляндці підтримували його грішми, зброєю і амуніцією. А також старалися дістати від американського уряду моральну поміч для визвольних змагань своїх братів.

Ірляндці належать до найсильнішої, найбагатшої і найвпливовішої еміграції в Америці. Особливо велику ролю грають вони тут у Католицькій Церкві, де в 15 архидієцезіях на 90 єпископів більша половина є ірляндського походження. Зрештою ірляндці всюди дуже сильно заступлені. Мають багато своєї інтеліґенції: лікарів, інжинірів, педагогів, правників, журналістів, письменників і високо кваліфікованих робітників, майстрів — „босів", а також власних представників по муніціпальних (міських) і державних урядах, закінчуючи конгресменами (послами) і сенаторами у вашингтонському Білому Домі.

Характеристичною рисою ірляндського народу є його сильне привязання до своєї католицької віри, обряду, церкви й римського папи. Тільки незначна жмінка американських ірляндців належить до секти баптистів. Але їх так мало, що вони не мають найменшого впливу на свій нарід. Всі інші ірляндці, це надзвичайно побожні католики. В них не лише жіноцтво, як-то звичайно буває в інших народів, але й мужчини пильно ходять до своєї церкви на всі богослуження. Без огляду на соціяльне становище: робітник чи фабрикант, дрібний крамар чи банкир, фармер чи його слуга, та без огляду на вік, кожний щонеділі та свята спішить на Службу Божу з молитовником під пахою.

Ірляндці з посвятою дбають про свої костели. Охоче складають на утримання священика, органістого, парохіяльної школи і сестер-черниць, що вчать їх дітвору та під своїм доглядом мають костел, його вівтарі, костельне білля, чистоту і порядок у нім.

Велика віра царює в серці ірляндського народу. Без неї він давно загинув би і не мав би таких своїх національних героїв, як Свінней, бурмістр Дубліна, що приніс у жертву вітчині своє молоде життя, заморившись голодом в англійській вязниці. Без цієї глибокої християнської віри не визволилась би Ірляндія і не булаб сьогодні самостійною державою.

•

Визначним іміґраційним елементом показались італійці, що також чимало причинились до піднесення американської матеріяльної культури й добробуту. Вони працюють здебільша при будові й направі звичайних та залізничих шляхів, мостів, тунелів і каналів. Це їх спеціяльність. До своїх робітничих гуртів італійці не приймають чужинця. Іноді траплялось, що українець не міг знайти роботи у фабриці або в копальні, де наші люди працювали найчастіше, отже йшов між італійців до роботи при будові дороги. Але не вдержався там довго. Бо вони ріжними способами старалися позбутися чужого вліздивця. Серед італійців панувала зразкова національна солідарність. Нам до неї ще дуже далеко.

вої боротьби. Крім того має ще музей наукову бібліотеку в 984 томами. Теперішня праця в музею йде у напрямі впорядкування зібраного матеріялу. Музейний інвентар складається із 5 шаф, 5 полиць, 2 ґабльоток та 4 столів.

Перемиський музей „Стриговір" (звіт склав д-р Шпитковський) має 70 членів із річною вкл. по 2 зол. У другій пол. травня ц. р. перенесено музей до нової 3-кімнатної домівки. Поділений він на 3 відділи: історичний, етнографічний (900 писанок збірки п. О. Кульчицької) збірка образів та ікон, яких є майже 70. Відділ нумізматики спеціяльно добре опрацьований. Муз. інвентар складається з 4 шаф, 4 ґабльоток, 2 штелярів, 1 столика та 2 столів.

Сяніцький музей „Лемківщина" (звіт складав голова музею Лев Ґец), оснований у 1931. р. Членів має 22, міститься у 2 салях. У звітовому році (від 5. V. 1935. до 5. V. 1936) прибуло 1261 експонатів, себто разом 6521 експонатів. Матеріял здебільша впорядкований, має дуже цінну збірку 138 старинних ікон, документів УНР 232, архів документів 2178 чисел. Досліджено у звітовому році 10 сіл, разом досі 77 сіл, згадок і публікацій про музей було в нашій пресі 15. Почали друк праці Ф. Коковського п. н. „Культурний рух на Лемківщині". Музей відвідало 230 осіб.

Коломийський музей „Гуцульщина" (звіт склав радн. Кобринський) оснований у 1927 р. Складається з 4 відділів: історичне у 2 кімнатах, (около 50 українських печаток); церковне мистецтво 1 кімната; Гуцульщина — 1 кімната (дуже цінні збірки); етнографічний відділ — 1 кімната. Приміщення дістав музей безкорисно від місцевого Народнього Дому. За перші 4 роки призбирано 2430 експ., тепер , всіх експонатів 4.500. Започатковано збірку портретів та світлин осіб, що за нашої влади займали видатні становища. В останнім часі дістав музей два чумацькі вози з Березова Вижнього.

Равський музей (звіт скл. М-р Ярослав Савчак) оснований в грудні 1934. р. як „Наукова Секція" Філії Т-ва „Просвіта" у Раві Руській. Міститься у дуже просторій салі Українбанку. Членів має секція 19. Відділ етнографічний гарний: має строї, вишивки з 10 сіл, 180 писанок, йорданські хрестики, різьблені старі скрині й ін. теж збірка ґеольоґ.-археольоґ. та експонати з визвольної боротьби. Музей відчинений щодня. Досі відвідало музей 580 осіб.

Бережанський музей (звіт складав д-р Коковський) оснований 10. листопада 1935. р. під назвою „Український Народній Музей ім. Андрія Чайковського при Кружку Рідної Школи". Члени відбули 8-поїздок на села та зібрали понад 200 усяких експонатів, з етнографії, стрілецьких памяток, церковного мистецтва, з археольоґії та нумізматики. Займав покищо одну салю в Кружку Р. Ш., одначе від 1. липня ц. р. має надію дістати більше приміщення.

Тернопільський музей (звіт відчитано під оправдану неприсутність відпоручника музею) — оснований у 1932. р. під назвою „Подільська музейна Збірка при Кружку Р. Ш.", міститься в 1 кімнаті, має 10 відділів — 2340 експонатів. Праця йде на доповнення етнографічного матеріялу комплетами старої ноші, зразками місцевих вишивок тощо. У пляні є теж виведення на виставі філії „Просвіти" з нагоди її 60-тиліття — старого подільського весільного обряду.

Звітів із діяльности не прислали музеї в Рогатині, Сокалі та Теребовлі.

Після цього йшла дискусія.

Радн. Кобринський радить збирати портрети тих людей, що за нашої влади займали видатне становище і вести при кожному музею докладно хроніку подій. Ставить внесок висловити подяку д-рові Бемкові і д-рові Коковському з Бережан та д-рові Чайківському зі Сокаля за працю для розвитку новооснованих обласних музеїв і признання музееві „Бойківщина" за дотеперішній умілий провід з тим, щоб „Бойківщина" надалі була Головою КУОМ. Збори приймають внесок оплесками і д-р Кобільник годиться ще один рік вести провід.

На внесок д-ра Кобільника рішено вислати привіт від зїзду великому меценатові мистецтва та музейництва Митр. Шептицькому, зокрема дир. „Нац. Музею" у Львові, д-рові Свєнціцькому. Рішено теж висловити велику подяку українській пресі за прихильне відношення до нашого музейництва.

Д-р Драган радить не збирати цілих річників часописів, тільки вирізки, що торкаються даної области.

У дискусії погоджуються з думкою, що не можна видавати окремого музейного журналу, бо він не виплатився би, а треба поміщувати відповідні статті в інших журналах і пресі, зазначуючи при авторі теж назву музею. Можна теж пересилати до журналів відповідні знимки і звернутись до Українського Фотогр. Т-ва на допомогою.

V-ий Зїзд представників УСМ рішено скликати у Перемишлі в музею „Стривігор".

На закінчення зїзду д-р Коковський виголосив реферат „Над джерелами Ослави". Гостей на відчиті було понад 70 осіб.

Перший день нарад закінчився спільною вечерою і в ній крім представників музеїв взяли участь також відпоручники Виділу Музею „Лемківщина" та представники сяніцького громадянства. На другий день відбули учасники зїзду та дехто з сяніцького громадянства прогульку до руїн старинного замчища Мимоня біля Боська.

М-р Лев Букатович.

Свята в честь Симона Петлюри.

Академія в честь Петлюри в Букарешті.

Українська кольонія в Букарешті відсвяткувала академією 10-і роковини трагічної смерти Гол. Отамана С. Петлюри. Дня 31. травня передполуднем зійшлися до салі „Лідертафель" не тільки члени нашої букарештенської громади та представники румунських установ, але і члени німецької, болгарської, турецької та інших кольоній. Академію відкрив д-р В. Трепке й короткою промовою представив значіння цього свята. Проф. М. Бойченко виконав на фортепіяні „Жалібний марш" Шопена та захопив публику мистецьким виконанням творів Ф. Ліста: „Задуманий", „Похорони" та „Вознесемося серцями". До піднесення святочного настрою причинилася теж відома оперова співачка п-і І. Синенька-Іваницька. Її чарівний сопран подобався дуже в пісні Людкевича: „Подайте вістоньку", Степенка „Вечірня пісня" та Нижанківського „Жита". П-а Данилюк деклямувала чутливий вірш С. Кость-Костенка: „На могилу вожда". Дм. Геродот виголосив дуже цікавий реферат „Про життя і чин Симона Петлюри", в якім підкреслив геройські прикмети вожда української нації. Промовець окрасив свій реферат досі маловідомими картинами із життя Гол. Отамана і закінчив реферат власним віршом. Окрім цього реферату в українській мові був ще один дуже цікавий реферат у румунській мові д-ра Ом. Поповича під наголовком „Петлюра — націоналіст", що ним референт підбив усю публику.

н.

Перегляд молодих сил нації.

З нагоди Свята Молоді Р. Ш., що відбудеться 7. червня ц. р. на площі Сокола-Батька.

Серед сірих буднів сучасного лихоліття, яке переживає український нарід, щорічні свята молоді шкіл і виховних установ Рідної Школи становлять той радісний момент, який підбадьорює українські народні маси і вливає надію на краще майбутнє. В цьому році це традиційне Свято відбудеться зі спеціяльною програмою.

Крім дефіляди всіх вправляючих і масових вправ, що завсіди роблять піднесле враження, звернула Рідна Школа увагу на побутову сторінку та на історичну традицію. „Обжинки" будуть певно атракційною точкою не тільки для львовян, але й для гостей з провінції. Також масові хори історичних пісень укладу Б. Кудрика в супроводі трубної орхестри — це у нас на такому Святі новина, яку публика певно привітає з вдоволенням. Добре придумані й виведені забави і гри наших найменших з Української Захоронки і І. та ІІ. кляс народньої школи Р. Ш. й цього року веселитимуть око і радувати серце кожного, що прибуде на це Свято.

Всі точки багатої програми дадуть образ тієї дбайливої праці, яку вкладає рідношкільне вчительство також на піднесення модерної фізичної культури. Тому ми певні, що в неділю всі українці, українки та українська молодь найдуться на площі Сокола-Батька і того не пожалують.

Протиурядові демонстрації в Чернівцях.

ЧЕРНІВЦІ. 5. 6. ПАТ. У Чернівцях відбулися великі маніфестації національно-селянської партії при участи багатьох тисяч селян, що прибули із сусідніх повітів. Маніфестації були спрямовані проти теперішнього ліберального уряду. Взяли в них участь також представники національних меншин, української, німецької та жидівської. В часі демонстрацій вибухли дві петарди, що не зробили ніякої шкоди. Винуватців поліція ледви вирвала з рук юрби, що тяжко їх побила.

Вписи до міської школи ім. Шашкевича.

До Громадян м. Львова і його передмість!

На днях почалися вписи до всіх кляс у 7-кл. державній українській школі ім. М. Шашкевича у Львові при вул. Замкненій ч. 6. Обовязком Громадян Львова та його передмість підтримати цю українську школу, одиноку українську державну школу в цілому Львові, яка виховує нашу молодь уже від 55 літ на добрих українських громадян. Річ-річно виходить з цієї школи коло 120 молодих людей, що переходять до гімназії. Стільки саме по скінченні 7. кляси переходить до фахових шкіл. Повстає через те щорічно коло двістапядесять вільних місць, які наші діти мусять заповнити, щоб удержати стан 7-кл. школи.

Обовязком громадян підтримати з усіх сил оцю державну українську школу та ставитись до неї з повним довірям. Не сміємо посилати своїх дітей до чужих шкіл зі стратою для рідної і тим-самим підкопувати стан власної державної рідної школи.

Сама школа, як відомо, має найгарніший будинок споміж усіх львівських вселюдних шкіл. Збудована у підніжжа Святоюрської Гори, в дуже здоровім і гарнім місці, школа завдяки здоровому й чистому воздухові забезпечує прекрасне здоровля дітей так, що серед дітей школи не занотовано від кількох літ ніяких недуг.

Звертаємо ще увагу й на те, що Міський Комітет позашкільної опіки опікується школою, удержує в ній постійну кухню для бідних дітей, розділює між них безплатно обіди, а час до часу дає бідним також одежу, обув то що.

Крім цього згаданий Комітет удержує з власних фондів учительку, яка між 15.—17. год. опікується найбіднішими дітьми і помагає їм у підготові лекцій. До того Батьківський Кружок через свою секцію доживлювання розділяє найбіднішим безплатні снідання та по змозі своїх фондів дає дітям підмоги на купно книжок, шкільного приладдя та одежі.

Все те повинні мати родичі на увазі і при виборі шкільного заведення для своїх дітей віддати їх без вагання та з повним довірям під опіку учительства школи ім. Маркіяна Шашкевича у Львові.

Батьківський Кружок при 7. кл. школі
ім. М. Шашкевича у Львові.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

КРАКІВ.

Заходом філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Кракові відбувся в перший день Зелених Свят (31. V.) традиційний процесійний похід на спільні могили Поляглих — на Раковицькому цвинтарі. Участь у зорганізованому поході взяло українське громадянство, представники Українського Комітету та студентство. Дорогою співав гарно муж. хор під дир. п. Романа Солтикевича. Несено вінці від громадянських організацій та від студентства. На могилах відправив панахиду о. д-р П. Хрущ.

Вечором відбулася в салі Т-ва „Просвіта" академія. Програму виповнили: вступне слово, деклямація і хорові точки. Закінчено академію відспіванням національного гимну. *Т. Ст.*

ОТИНІЯ.

Як щороку, так і цього року в першому дні Зелених Свят відбувся в Отинії величавий похід на цвинтар. Уже сполудня почали прибувати до містa численно люди з сіл із процесіями й вінками, а в год. 3. попол. вирушив величавий похід на цвинтар під проводом о. Іллі Лебія й о. Маркевича. На переді йшли процесії, за ними несено 54 вінки, відтак ішли священники, хор та коло 4.000 людей. Похід зупинився на цвинтарі перед могилою Невідомого Вояка, де відправлено панахиду за Поляглих. По панахиді хор відспівав низку стрілецьких пісень, по скінченні яких учасники розходилися в поважному настрою.

Дементі китайського уряду.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Китайська амбасада заперечує — на приказ нанкінського уряду — поголоски, немовби південно-західні провінції оголосили незалежність та підготовлювалися до війни з центральним урядом.

КАНТОН, 5. 6. ПАТ. 60-ох військових вождів з провінції Квантунг і Квангсі віддалося до розпорядження кантонського уряду, домагаючись, щоб він негайно спрямував війська на північ, проти наїздника.

НАНКІН, 5. 6. ПАТ. Представник нанкінського уряду заперечив чутки про концентрацію нанкінських військ на південному кордоні провінцій Гунан і Кіянгсі. Урядові війська в тих околицях лише переслідують комуністів.

Великий процес ОУН у Львові.

ДЕСЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У пятницю, десятого дня, розправа почалася з одногодинним опізненням. Перший зізнавав Р. Сеньків, другий та останній Ст. Бандера. На салі було більше публики, журналісти заповнили щільно теж дві лавки і з нетерпеливістю дожидали зізнань підс. Ст. Бандери. У своїх сподіваннях не розчарувалися, бо Бандера склав дійсно сенզаційні зізнання. Між публикою був теж інкогніто (вже другий раз у цьому процесі) консуль зі Львова.

На початку розправи підс. І. Ярош заявив, що хоче доповнити свої зізнання. Подав, що вніс прохання перед закінченням слідства, щоб суддя переслухав свідків на ствердження його „алібі". Предсідник заявив, що якщо оборонець внесе новий внесок, трибунал його розгляне. Коли підсудний став жалуватися на слідчого суддю Валігурського за те, що він вів тенденційно слідство, предсідник звернув йому увагу, щоб числився зі словами, а прокуратор заявив, що у звязку з цими закидами проти підсудного ведуть нове слідство.

ЗІЗНАННЯ Р. СЕНЬКОВА.

З черги предсідник повідомив Р. Сенькова, хто з підсудних зізнавав уже про нього і за що його обвинувачують. Р. Сеньків зізнавав дуже неясно, до того тихим голосом, так що тяжко було схопити його зізнання. Признав, що в 1933 р. пізнав Р. Мигаля, з яким ходив до читальні при вул. Супінського. Мигаль був режисером та провідником у читальні. Крім того Мигаль як студент прав імпонував підсудному теж своєю освітою (підсудний скінчив середню технічну школу) і взагалі мав вплив на нього. Мигаль не говорив нічого підсудному про ОУН. Підсудний не знає, чи його брат належав до ОУН. Опісля оповів, як привів Бачинського на вул. Кадетську. Підсудний не пригадує собі, хто його просив, щоб привів Бачинського. Вкінці по довгих випитуваннях предсідника заявив, що це Мигаль посилав його по Бачинського, а не Зарицька. Тому предсідник відчитав дотичний уступ зі слідчих зізнань підс. Сенькова, який обтяжив тоді Зарицьку. Підсудний вияснив, що у слідстві був подевервований і притакував усе, що йому говорили і тому обтяжив Зарицьку. Не знав нічого, що на Бачинського плянують замах, коли ішов з ним і Зарицькою на вул. Кадетську. Додав, що Бачинського взагалі не знав і щойно пізніше пізнав його. Підсудний довідався від якогось товариша, що Бачинського поранили раз, але над цим не застановлявся, бо такі випадки трапляються. Оповів, що малюванням образів заробляв доволі багато на прожиток і не потребував від нікого допомоги. Признав, що носив від Мигаля до Бачинського картку; її змісту не пригадує собі. Опісля підсудний стрінувся з Бачинським у пасажі Міколяша, виручуючи Мигаля, який не мав часу і тому спізнився на стрічу з Бачинським. За 10 хвилин прийшов Мигаль. Про що Мигаль говорив з Бачинським підсудний не чув, бо оба вони пішли кілька кроків швидше. Всі три зайшли до ресторану, де Мигаль казав дати їсти і пити. Підсудний не пригадує собі, кілько випив. Знає, що був пяний. Коли оба з Мигалем вийшли з ресторану на подвіря (Бачинський залишився ще в ресторані), Мигаль попросив підсудного, щоб допоміг йому убити Бачинського. Підсудний не відмовився, хоч був заскочений цією пропозицією і дістав від Мигаля револьвер, який — здається — був набитий. Одержавши револьвер, підсудний вернувся з Мигалем до ресторану, де ще всі три пили. Чи Бачинський був пяний, підсудний не пригадує собі. Предсідник пригадав підсудному його слідчі зізнання, що Мигаль дуже рішуче настоював, щоб підсудний допоміг йому в убивстві. Підсудний признав цей факт. Додав, що коли Мигаль витягнув револьвер, підсудний міркував, що він його вбе, якщо відмовить йому допомоги. Підсудний зізнав, що з ресторану пішли вул. Кадетською вгору. Підсудний пішов наперед і сів на лавці, коло нього в середині сів пізніше Бачинський, а з лівого боку Мигаль. До Бачинського перший стріляв Мигаль. Коли Бачинський лежав уже на землі, тоді підсудний віддав відрухово теж два стріли наосліп і не бачив, де Бачинський лежав.

Опісля підсудний утікав у напрямі, який показав йому Мигаль. На вул. Пелчинській набігли на Косівну. Тоді хтось відобрав від підсудного револьвер: або Мигаль або Косівна. З вул. Пелчинської Мигаль пішов з підсудним ще до якогось ресторану, де позичив від Мигаля 5 зол. Не памятає, чи критичної ночі по вбивстві спали в корчах у Єзуїтському городі.

ВІЗИТА В БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ КОНСУЛЯТІ.

Після того підсудний зізнавав про свої відвідини в большевицькому консуляті у Львові. Одного разу оповів Мигалеві, що хоче піти до консуляту. По повороті з консуляту Мигаль просив підсудного, щоб він нарисував те, що бачив у консуляті. Підсудний зробив шкіци бюр консуляту та осіб, з якими розмовляв, міркуючи, що Мигаль хотів переконатися, як там живуть. Признав теж, що підробив легітимацію, на якій була фотографія як пізніше показалося того мужчини, який пізніше виконав атентат у консуляті. На питання предсідника Мигаль відповів, що Сеньків у кількох місцях помилився у своїх зізнаннях. К. Зарицька вияснила, що на стрічу пішла на прохання Косівної. По кількох питаннях прокуратора підсудний давав вияснення на питання свого оборонця д-ра Е. Давидяка. Признав, що Мигаль був скритий. До консуляту ходив тому, що хотів їхати до СССР до Ташкенту до свого товариша, який є там малярем. Про свій намір виїхати до СССР говорив Мигалеві та тов. Олесінському. В большевицькому консуляті записав підсудного писар до книги приявних під його правдивим прізвищем. На дальші питання оборонця, який психічний стан був у нього по виході з ресторану перед самим убивством Бачинського, підсудний зізнав лише, що був пяний і віддав останні два стріли до Бачинського. Зі Зарицькою вдержував товариські взаємини.

На питання обор. д-ра Горбового, чи Зарицька знала, що має бути замах на Бачинського підсудний відповів, що Зарицька заховувалася спокійно і не була зовсім поденервована. Велику веселість викликує таке питання обор. д-ра Горбового до підс. Сенькова: Чи ви бачили як при репетуванні револьверу Мигалем куля входила до люфи. На це питання оборонець не дістав відповіди.

СТ. БАНДЕРУ ВВОДЯТЬ НА САЛЮ.

По пів год. перерві першого споміж підсудних, які вже засіли на лаві, двох поліцаїв ввело на салю Ст. Бандеру. Кілька хвилин пізніше поліція ввела інших підсудних. К. Зарицька, яка нині сиділа найближче Бандери, весело розмовляла з ним. Інші підсудні і Бандера виталися усмішкою. Предсідник повідомив підсудного, що зізнавали про нього інші підсудні та подав, що його обвинувачують за кілька злочинів і провин.

СЕНЗАЦІЙНІ І РЕВЕЛЯЦІЙНІ ЗІЗНАННЯ БАНДЕРИ.

Підсудний заявив, що до вини не почувається. Подав лише загальний мотив діяльности, а саме, що ОУН змагає до відбудови та закріплення незалежної та соборної української

держави. Предсідник не дозволив підсудному подавати конкретних мотивів, які спричинили акцію ОУН. Коли підсудний зізнавав далі, що він як провідник ОУН на західно-українських землях... предсідник перервав йому і звернув рішуче увагу, що накаже усунути його зі салі, якщо ще раз ужие згаданого вислову, бо не дозволить квестіонувати приналежности Галичини до Польщі. Тоді підсудний зізнав, що як провідник ОУН та УВО видав приказ виконати кару смерти на студ. Якова Бачинського за національну зраду тому, що він був поліційним конфідентом. Опісля підсудний обширно зізнавав, як на Бачинського впало підозріння, що він є конфідентом. І так — зізнавав далі підсудний — у 1931 р. стверджено, що Бачинський цікавився дуже діяльністю студентських організацій та життям студентів і людей, якими займається поліція. Тому за ним організація почала слідкувати і стверджено, що він робив записки з підслуханих розмов. У 1933 р. стверджено, що Бачинський вдержував звязки з поліційними агентами або особами, які мали звязки з поліцією.

ЯК ЗДЕМАСКУВАЛИ БАЧИНСЬКОГО.

Але і це ще не був переконливий аргумент, чи Бачинський є безсумніву поліц. конфідентом. Щоби у цьому переконатися ОУН підсувала зручно Бачинському деякі інформації і провірювала, чи поліція про них довідається. Пізніше виявилося, що поліція дійсно довідалася про те, що має знати лише Бачинський. Одночасно Бачинський став теж обережніший (раніше такий не був) і на стрічі з поліцією ходив уже зберігаючи всі засади конспірації. Щоб все-таки розвіяти всякий сумнів щодо ролі Бачинського, одночасно обсервувало його кілька осіб, які не знали взаїмно про себе, але їх звіти були однозгідні. На цій основі організаційний суд ствердив понад усякий сумнів, що Бачинський був конфідентом і засудив його на кару смерти за національну зраду. У справі суду підсудний відмовився дати предсідникові якінебудь вияснення з конспіративних оглядів. Далі Ст. Бандера зізнав, що цей присуд смерти подано до його відома, він його затвердив і приказав присуд виконати. Додав, що кожний член обовязаний безоглядно виконати приказ. Революційний трибунал може засудити навіть на кару смерти. Цей приказ щодо Бачинського підсудний повторював, але це не був новий приказ тому, що виданий приказ не був відкликаний. Підсудний заявив, що не буде зізнавати про ролю інших підсудних у справі Бачинського, бо не знає чи вони зізнавали про свою вину. Коли предсідник подав прізвища кількох підсудних, між ними Мигаля і Підгайного, підсудний заявив, що почувається звільнений від мовчанки і потвердив, що дійсно Р. Мигаль убив Бачинського. Зате підсудний відмовився зізнавати про ролю Підгайного в цій справі. Вияснив, що Сеньків не був членом ОУН. Підсудний не знав про те, що Мигаль хоче взяти Сенькова до помочі в убивстві Бачинського. Якби підсудний був знав про те, був би не допустив до того, щоб нечлена анґажувати до такого акту, бо це незгідне з постановами ОУН. На питання предсідника підсудний признав, що ОУН нераз користала у дрібних справах з послуг нечленів, але їх не втаємничувала у суть справи, до якої вживала.

ПРИКАЗ УБИТИ УЧЕНИКА VII КЛ.

Далі на питання предсідника підсудний потвердив, що з одним учеником VII кл. філії української державної гімназії у Львові була подібна історія, як з Бачинським. По довгім слідстві суд теж засудив цього ученика на кару смерти. Підсудний доручив підготовити вбивство цього ученика VII кл. і намітив відповідних людей. Прізвища цих людей підсудний відмовився подати.

ПРИЗНАВСЯ, ЩО ВИДАВ ПРИКАЗ УБИТИ ДИР. І. БАБІЯ.

На дальше питання предсідника, підсудний заявив, що дир. І. Бабія організаційний суд теж засудив на кару смерти за національну зраду. Опісля підсудний дуже широко говорив про вину пок. дир. І. Бабія, осуджував його виховну діяльність у гімназії. Підсудний подав, як найбільшу провину дир. І. Бабія те, що він передав в руки поліції одного студента, який розкидав у церкві нелегальні летючки. Організація остерігла дир. І. Бабія таким чином, що наказала його побити. Зізнав, що організаційний суд переслухав у цій справі ріжних свідків так, що поодинокі особи не знали про себе. На питання предсідника підсудний заявив, що не пригадує собі доказового матеріялу. Знає лише, що дир. І. Бабій звертав увагу ученикам на льояльність кажучи, що українська національна раціа вимагає, щоб ми ставилися льояльно до польської держави. Крім того дир. Бабій мав заявляти ученикам, що він знає, що ОУН хоче його убити. Одначе він не боїться, бо має револьвер і тому його можуть застрілити лише ззаду. Підсудний зізнав, що розвідка ствердила, що за дир. І. Бабієм ходив поліційний агент. Підсудний заявив, що мав одно непорозуміння з дир. І. Бабієм у 1932 р. з такого приводу: У філії державної гімназії екстерністи складали іспит зрілости. Підсудний зайшов тоді до гімназії, щоб допомогти свому товаришеві і написати йому математичну задачу. Коли дир. І. Бабій стрінув підсудного і запитав його, що він робить у гімназії, тоді підсудний признався, що хоче допомогти свому товаришеві. З цього приводу дир. І. Бабій робив докори підсудному за цю його поведінку. Підсудний підкреслив ще раз, що видав приказ убити дир. І. Бабія. І коли . . . . М. Цар виконав цей приказ, то це доказ, що раз виданий приказ буде виконаний, не зважаючи на те, чи хтось має поліційну охорону, чи ні.

БОРОТЬБА З КОМУНІЗМОМ. — АТЕНТАТ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОНСУЛЯ.

На питання предсідника підсудний подав теж обширно, чому ОУН веде протибольшевицьку акцію. Заявив, що ОУН не годиться з большевиками тому, що большевизм, це форма і система, якою червона Москва знищила українську державу і поневолила українську націю. Крім того комунізм є рухом світоглядово протилежним до націоналізму. Згадав, що на Україні український нарід веде з большевизмом боротьбу на життя і на смерть. Тому большевики відмежували Україну китайським муром від світу, виселюючи з широкої прикордонної смуги українців. На їх місце поселили самих москалів: червоноармійців і чекістів. Частинним віддзеркаленням завзятої боротьби, яку ведуть українські націоналісти з большевизмом на східньо-українських землях є саботажі по колгоспах і по ріжних фабриках. На цьому терені — говорив підсудний — ми поборюємо комуністичний рух тому, бо він хоче ослабити ворожe протимосковське наставлення української суспільности. Крім засобів пропаганди комуністичний рух поборюємо теж фізичною силою тому, що комуністи поборюють український націоналізм головно нечувано жорстоким фізичним масовим терором, а саме: масовими розстрілами у підземеллях Че-ка і ГПУ, виголоджуванням міліонів людей та безнастанними засланнями на Сибір і на Соловки. Тут предсідник звернув увагу підсудному, щоб не відбігав від теми. Підсудний заявив, що з цих причин видав приказ Лемикові, щоб він виконав атентат на большевицького консуля у Львові. На питання судді подав, що у відношенні до ворогів ОУН не видає присудів, лише провідник видає прикази, кермуючись моментами доцільности. Одночасно підкреслив, що українські націоналісти борються на всіх землях з усіми ворогами.

Приказ виконати атентат ОУН видало ще й тому, щоб на східних землях України знали, що ми з ними солідаризуємося. Підсудний знав, що большевики будуть фальшиво насвітлювати цей атентат у своїй пресі та пропаганді і тому особисто видав приказ Лемикові, щоб він по вбистві віддався в руки поліції і вияснив мотиви цього атентату у большевицькому консуляті у Львові.

На питання предсідника чи дав Лемикові зброю підсудний відмовився давати вияснення щодо подробиць. Далі категорично заявив, що підс. Р. Шухевич не мав нічого спільного з боєвим референтом. Чи Шухевич належав до ОУН — підсудний відмовив відповіди. Підсудний потвердив ще раз, що видав особисто приказ Лемикові. Додав, що Підгайний видав Лемикові технічний приказ.

СМЕРТЬ ЗА ПОШИРЮВАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРОПАҐАНДИ.

На питання предсідника підсудний потвердив, що видав теж приказ убити А. Крушельницького, редактора радянофільських журналів „Нові Шляхи" і „Критика" за те, що він був чоловим репрезентантом комуністичного руху на цьому терені. Як редактор радянофільських журналів ред. А. Крушельницький намагався виказати, що українське життя під большевицькою стопою процвитає. Одночасно у своїх журналах поширював наклепи на український націоналізм рух пишучи, що його інспірують чужі чинники. Коли підсудний довідався, що А. Крушельницький виїздить до большевиків, відкликав приказ, бо передбачував, яка його жде там каріера.

БОМБОВИЙ ЗАМАХ У РЕД. „ПРАЦЯ".

Підсудний потвердив теж, що видав приказ занести бомбу чи пак петарду до друкарні Яськова. Підкреслив, що тут йшло не проти друкарні Яськова, але що це був демонстративний акт проти комуністичного руху і тих політичних сил, які кермували ним. Саме в друкарні Яськова

Протижидівські заворушення у Скольому.

У звязку з подіями, які викликали комуністи на святі в честь Франка в Нагуєвичах пов. Дрогобич, прийшло до протижидівських демонстрацій у Скольому. Адміністраційна влада видала в тій справі такий комунікат:

Вернувшись до Сколього, робітники вибили шиби в місцевій українській захоронці. На вістку про це українська націоналістична молодь вирушила на місто і почала бити шиби в жидівських домах. З одного дому м-р прав Братшпіс дав два револьверові стріли, причому одна куля ранила Якова Гляйштайна в ногу. Поліція арештувала чотирьох провідників заворушень і припинила дальші ексцеси. Одначе ексцеси повторилися на другий день, бо українська молодь почала знову бити шиби в жидівських домах. Аванттори обняли більшу частину міста, причому ранено Маркуса Презеса. Поліція, змічнена силами з інших місцевостей, арештувала 14 осіб, які передала в розпорядження судової влади.

Стрийський староста припинив діяльність Союзу робітників деревного промислу і ТУР-а, тому, що їх члени брали участь в ексцесах. Обі домівки опечатано.

Експозе прем. Блюма.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Премієр Блюм виголосив нині в год. 12.30 перед мікрофоном промову, в якій м. ін. сказав, що програма уряду це програма людового фронту. Уряд внесе до палат проект закону про 40-годинний тиждень праці, про збірні умови, про відпустки, отже проект осн. реформ, яких домагається світ праці. Уряд не усуватиметься від своїх зобовязань, та щоби його акція була успішна, мусить вона відбуватися в умовинах публичної безпеки. Кожний замах на заг. порядок, перерва в обслузі життєвих інтересів суспільности спаралізують діяльність уряду. Паніка булаб на руку противникам людового фронту. Премієр закінчив зовивом до суспільности, щоб задержала холодну кров. Велика будуччина — говорив Блюм — отвирається перед фр. демократією. Взиваю її, як шеф уряду, щоб до тієї будуччини йшла із спокійною силою, що є запорукою нових перемог.

приміщувалася і друкувалася ґазета „Праця“, яка поширювала комунізм. Цей демонстративний замах мав звернути увагу, що з большевиками будемо боротися технічними засобами.

Тому, що Підгайний признався уже в справі цього замаху підсудний потвердив, що видав такий приказ Підгайному.

КОМ. КОСОБУДСЬКИЙ і ВОЄВОДА ЮЗЕФСЬКИЙ.

Вкінці на питання предсідника підсудний подав, що в 1933. р. видав приказ убити ком. Кособудського у Львові і підготовити убивство волинського воєв. Юзефського, а то в двох причин: як на представника польської держави та як на керманича польської політики на Волині.

СЕНЗАЦІЙНЕ ВИЯСНЕННЯ.

Опісля підсудний давав вияснення на низку питань прокуратора та оборонців.

І так підсудний вияснив прокураторові, що усіх членів ОУН не знав, але боєвиків знав усіх. З боєвиком, який мав убити Крушельницького не розмовляв особисто. Підсудний підкреслив, що прикази видавав безпосередньо тільки в деяких випадках. На питання прокуратора, чи ОУН видала приказ убити дир. Бабія за те, що він стояв на становищі, що українська національна рація вимагає льояльного відношення до польської держави, підсудний відповів так: Якби дир. І. Бабій був лише льояльний і свою діяльність вів згідно з вимогами національної етики, тоді ОУН не була би видала приказу убити його. Одночасно підсудний додав, що кожна льояльність у його розумінні є національним злочином. На питання свого оборонця д-ра Горбового підсудний вияснив, що організація не притягала до відповідальности за льояльність, але за методи і специфічні діла. Опісля підсудний подав найважніші моменти зі свого життєпису, які вплинули на скристалізування його світогляду як націоналіста. Такими моментами були бої українських вояків у російській та австрійській армії, головно наші визвольні змагання з 1918—20. р., а головно славний чортківський прорив. Підчас цього зізнання прокуратор зажадав, щоб оборонець вияснив, на віщо йому життєвих даних підсудного. Обор. Горбовий дав таке вияснення, його становище піддержав теж обор. д-р Старосольський і предсідник по нараді з вотантами дозволив підсудному докінчити вияснення цих найважніших моментів, які залишили нестертий слід в його світогляді.

Далі підсудний вияснив свому оборонцеві, що у своїх прерогативах провідника був залежний, бо відповідав перед вищими організаційними властями. І так присуд смерти на члена видавав організ. суд, а його затвердив найвищий суд. Зате присуд смерти на нечлена міг видати сам підсудний як провідник. Вияснив, що боєва діяльність ОУН була тільки фрагментом боротьби і що ОУН розвиває свою діяльність у різнородних напрямках. І так ОУН веде діяльність серед українського народу, і змагає до охоплення всієї української дійсности, серед чужинців веде боротьбу з усіми ворожими, комуністичними, угодовими (тут предсідник перебив йому). Далі відхилив теж питання оборонця у справі протишкільної акції ОУН. Признав, що ОУН вело розвідку в ріжних цілях, як політичних і боєвих. Члени розвідки не знали, хто ще крім них у розвідці працює і не могли зорієнтуватися для кого вони працюють. Хто належав до розвідки і до краєвої екзекутиви підсудний відмовив виясвень. Заявив рішуче, що підс. Пашкевич не був членом краєвої екзекутиви, а підс. Равлик, підс. Федаківна і підс. Зарицька не були членами ОУН.

На питання обор. д-ра В. Старосольського підсудний вияснив, що з дир. Бабієм не стрічався крім випадку в 1932 р. у ґімназії, ред. Крушельницького особисто не знав, а з Бачинським не вдержував ніяких звязків. Знав його з Акад. Дому. Опісля оборонець і прокуратор ставили ще підсудному питання у справі ідеольогії ОУН.

По коротких вясненнях на питання обор. д-ра Павенцького предсідник відложив розправу в год. 2.15 до суботи 11 год. рано.

ЗБОРИ ЛІҐИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 5. 6. ПАТ. Секретаріят Ліґи Націй оголошує письмо предсідника зборів Ліґи, яким цей останній заповідає збори і обіцює подати їхню дату у найближчому часі.

КЛОПОТИ З ДОВЖНИКАМИ.

ВАШИНГТОН, 5. 6. ПАТ. Держ. секретар Гал заявив журналістам, що 15. ц. м. ніхто з воєнних довжників крім Финляндії не заплатить рати довгу.

ХТО БУДЕ БЕЛЬГІЙСЬКИМ ПРЕМІЄРОМ?

БРІССЕЛЬ, 5. 6. ПАТ. Вандервельде ще не покінчив розмов на тему складу нового уряду; особи, з якими він говорив, уважають, що кандидатура Ван Зелянда на прем'єра стане знову актуальна.

КОРОЛЬ ЕДВАРД VIII. ВІДВІДАЄ НЕҐУСА.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Райтер повідомляє: Неґус сподіється стрічі з королем Едвардом VIII. Нині рано неґус відвідав гріб короля Юрія V. зложив там вінець із стяжками барви Абісинії. Льойд Джордж приняв запросини до абісинського посольства на завтра.

МІНІСТЕРТВО ВІДКЛИКАЄТЬСЯ ДО ЗДОРОВОГО РОЗУМУ РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. М-ство праці в комунікаті заявляє, що ост. вістки вказують, що страйк поширюється. Причиною є те, що в висліді перемоги людового фронту робітники думають, що прийшла пора поправити умовини їх істнування. Та з хвилиною, як новий уряд прийшов до влади, політичне положення зовсім змінилося, програма, яку премієр предложить палятам, містить усі домагання робітників. Тому взиває мо робітників, щоб рахувалися зі змінами в політ. положенні. М-ство відкликується до здорового розуму робітників, щоб не допустилися фатальних помилок, які моглиб скомпромітувати щасливо осягнені здобутки.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Усп. церкви: Ольга Кул. 3.—, М. Рибач 2.—, Т. Петр. 3.—, Вд. Марія 5.— зол.

— **Показ вишиваної сукні.** Сьогоднішний вечір перейде під знаком української вишивки. В Жовтій салі Нар. Дому побачимо цікаво застосовані вишивки при блюзках, суконках і комплєтах. Жюрі зложене з фахівців-жінок нагородить найкращі моделі. Просимо явитися в вишиваній сукні. Початок в год. 20. Білети можна купити в крамниці „Українське Народне Мистецтво“, Львів, вул. Косцюшки 1. 2172

— **Найнижча ціна масла в році.** Повідомляємо П. Т., як що року, що тепер є саме найнижчі ціни масла і найвигідніший час на закупно дешевого масла до топлення на запас. Користайте з доброї нагоди і купуйте доки вистарчить запас в крамницях „Маслосоюзу“ добре масло на топлення по ціні зол. 2.— за кг. 2—2

— **Мистецька вистава.** У найближчу неділю в льокалі „Львівського Союзу Плястиків“ відкривається вистава малюнків Вол. Гаврилюка, Св. Гординського і Г. Кшижановського. Кожний з тих мистців матиме осібну салю. Гаврилюк виставляє свої монументальні експериментальні композиції, Гординський свій „нотатник“ з Італії: акварелі з Риму, Фльоренції, Пізи. Вистава у салях при вул. Дідушицьких 1.

— **Дипльомовий іспит на учителів народніх шкіл** зложили в держ. учит. семинарії в Тернополі отсі українці: Закоршмяний Петро, Копач Богдан, Кордибан Гарасим, Королюк Роман, Куровка Антін, Легкий Степан, Лисак Іван, Паращук Володимир, Стефанчук Дмитро, Шонь Ілько.

— **Не вільно рубати придорожних дерев.** На основі розпорядку міністра шляхів змінено в деччому розпорядок міністра публичних робіт про саджения й удержування дерев при публичних дорогах. Згідно з новим розпорядком дорогові управи можуть на власну руку усунути тільки поодинокі дерева, сухі, ушкоджені або небезпечні для дорогової комунікації. Усувати цілі групи придорожних дерев (алеї) можна тільки за дозволом воєводи (при повітових і громадських дорогах) або міністерства шляхів (при воєвідських і державних дорогах).

— **Градова буря** навістила яворівський повіт. Град величини курячого яйця знищив 90 проц. землеплодів на терені громад Бердихів, Оддуби, Мосберґ, Молошковичі і Молошковичі Кольонія. — В ліському повіті град знищив громади Хочів і Волковиск.

— **Страйк у Львові не скінчився.** Хоча більшість робітників у будівельному промислі приступила до праці після 3-тижневого страйку, страйк цегольників тревае дальше і мабуть не скоро скінчиться. В інспектораті праці відбулася в четвер знову конференція зі страйкарями, але не дала сподіваного успіху, хоча працедавці згодилися вже на ріжні уступки, м. і. на 14-процентову підвишку. Речинця нових переговорів покищо не визначено. Заноситься на поважні ускладнення, бо мулярям, які працюють, забракне незабаром цегли.

— **Пожежі.** В селі Любині Мал. пов. Городок вибухла пожежа в загороді Йосифа Клока і перекинулася на сусідні будинки. Згоріли три мешкальні доми і кілька господарських будинків. Причиною пожежі була необережність з вогнем. В Мошкові пов. Сокаль згоріло 4 господарські загороди. Шкоди йдуть в тисячі.

— **Страйк пекарів у Перемишлі.** У пекарнях у Перемишлі застрайкували всі робітники. Домагаються підвишки плат і зберігання працедавцями часу праці.

— **Краєва хроніка.** Митна сторожа на граничній стації Снятин-Залуче придержала американську громадянку Ґітлю Зайфер, що хотіла вивезти з Польщі до Румунії більшу суму заграничних грошей. — Львівський окружний суд засудив на 3 роки вязниці 36-літну служницю Марію Чепець, що втопила у ставі в Янові свою неправесну дитину. — В Буську скінчився страйк у млині Марґулеса. Страйкарі вернулись до праці на дотеперішніх умовинах. — В селі Вовчому пов. Перемишль повісився 30-літний Ст. Камрецький наслідком невзгодин з жінкою. — В Рикою пов. Стрий кинувся до ріки і втопився 37-літний Степан Картаник з причини нужди. — В Заглобі пов. Володимир діти викликали в стодолі пожежу, при чому двоє із них згоріло.

— **Українці на східному березі Висли.** Група українців, що їхали 15. м. м. принагідно шосою в пулавському повіті недалеко Висли, почула українські співи. Співали хлопці на фірах. Всі думали, що може прогулька з Волині. Показалося, що це місцеві рекрути верталися з бранки і співали „Реве та стогне“, „Не ходи Грицю“ і т. п. Значить, над самою Вислою живе свідоме українське населення.

— **Старовинний замок кн. Острожського** в Дубні на Волині реставрують. Цей замок побудував 1452 р. кн. Константин Острожський. Консерваторський уряд рішив відреставрувати колюмнову салю, яку відновили були славні італійські архитекти і малярі в часах короля Станислава Августа. Саля окружена колюмнами в клясичному стилі, а стіни були прикрашені гарною орнаментикою. Тепер ця саля після ремонту буде служити для публичних цілей Дубна.

— **Летунська катастрофа.** З мокотівського летовища під Варшавою вилетів ширяком, що був причіплений до літака, студент політехніки Едмунд Шутковський. Відлучившись від літака, ширяк з невідомої причини впав на дім при вул. Раковецькій. Пільот Шутковський згинув на місці.

— **Передісторичну гробницю** знайшли при земельних роботах у селі Рутка пов. Кремянець. У гробниці були людські кости й урна з чорної глини зі срібною обвідкою. Роботи припинено і про викопку повідомлено археольогічну владу.

— **Чесько-совітське братання.** Як повідомляє совітська преса, всесоюзне товариство культурного єднання з закордоном приймало 1. ц. м. у Москві групу чехословацьких інжинірів, що приїхали до Совітів. Це представники більших чехословацьких електростацій і заведень, як „Скода“, „Кольбен-Данек“ і ін.

— **Бурі і зливи** панують в північній Італії. Ріка Ольона вилляла, передмістя Медіоляну находяться під водою. Біля Варезе виляла ріка Ренца, заливаючи величезні простори околичних піль. Над Сан Пієтро і Леньяно біля Верони перейшла велика хуртовина, що знищила кількасот домів. Багато осіб є ранених.

— **Грошеві обмеження в Італії.** В Італії оголошено декрет, що позволяє особам, які виїзджають за кордон, брати зі собою найбільше 300 лірів банкнотами і 50 лірів більоном. Те саме число торкається привозу італійських грошей особами, що прибувають до Італії. З права вивозити італійську валюту у повищих границях не користають туристи, що прибули до Італії з т. зв. туристичними кредитовими листами.

— **Кара смерти за опій.** Нанкінський уряд оголосив закон про заборону вживання опія. Закон передбачує кару смерти по третій рецедиві переступства для загалу громадян, а для урядовців, студентів і професорів по першій рецидиві.

— **Приготовляються до обсервацій соняшного затьміння.** У звязку з недалеким речинцем (19. червня) повного затьміння сонця йдуть щораз більші технічні приготування до наукової обсервації цього рідкого явища. 25 совітських і 19 заграничних астрономічних експедицій переводитимуть рівночасно обсервації з

25 точок совітської території від Озівського моря до Тихого океану. Совітський радієвий комітет організує спеціяльні трансмісії з пятьох обсерваційних точок. Трансмісії надаватимуть в російській, французькій та англійській мові. Коло Соарн (252 км. на північний схід від Оренбурга) будують велику платформу зі спеціяльними інсталяціями, на яких змонтують обсерваційні апарати. З цієї точки будуть вести обсервації експедиції чехословацька, італійська й американська. До Омська приїхав провідник англійської астрономічної експедиції, проф. Кароль. На місце обсервацій прибули вже експедиції шведська, чехословацька, італійська, французька, англійська та американська. Обсерваційні групи, що вестимуть досліди з літаків, находяться тепер в Омську та Красноярську

З театру.

ЖИВІ ЛЯЛЬКИ.

Фантастична казка Миколи Шугаєвського у 4-ох відслонах зі співами й танками.

Саля театру Ріжнородностей до останнього місця випродана. Спізнені гості стоять нетерпляче перед касовим віконцем, дарма, вно зачинене, бо вже від кількох днів білети розхоплені. Та не думайте ті, що не мали щастя бути 4. ц. м. у театрі, що це яка загранична зірка блиснула на сцені Ріжнородностей — ні, такою атракцією для нашої львівської публики є завжди дитячі вистави. Цим разом ідуть „Живі Ляльки" у виконанні дітей народньої школи Р. Ш. ім. кн. Льва у Львові.

Ми знаємо їх вже з успішних вокальних та руханково-танкових продукцій. Невтомна режисерка та велика любителька дитячого театру п. І. Полютова со мистецьки вичарувала фантастичний сон малої псотниці Ірочки. Усі її переживання у казковім світі ляльок були такі зрозумілі і близькі не тільки дітям на тій сцені, але напевне булиб зрозумілі для всіх дітей. Казкове тло зручно перетикане музично-танковими мотивами і така вистава дає нам справжню естетичну насолоду.

Рухами плавними, заокругленими, вже майже жіночими створили лісові феї і добродушки гарну мальовничу хореографічну картину. Жиґерадісно і з темпераментом відтанцювали діти народні танки, за що публика нагороджувала їх щирими оплесками. Легко й свобідно накреслені сольові теночки (паяц, поліціянт, москаль, циганка) були не тільки проявом живої інвенції учительки п. Тамари Панченко, але й переконували нас, що вона своїм ученицям дає добру й відповідну тілесну техніку. Шкода, що п. Т. Панченко як абсольвентка балетової школи у Празі не веде окремого курсу клясичного балету, в нас побіч інших танкових напрямів і стилів ще зовсім незаступленого. Між її принагідними ученицями, які ми бачили на вчорашнім вечорі, є безумовно одиниці з виразним танковим хистом.

І хоча, як це зрештою буває на кожній виставі, на салі було стільки критиків, скільки продано білетів і між ними може були і такі, що всякими силами старалися доглянути деякі недостачі, то всеж старша і молодша публика винесла з цього вечора якнайсимпатичніше враження.

М. Пастернакова.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„МІЗАНТРОП". Моліера.*

Виставили цю пєсу імовірно для вжитку шкільної молоді, яка систематично мусить з обовязку ходити до театру на деякі пєси „клясичного" репертуару. Чому „Мізантроп"? Це найсумніший і найтяжчий Моліеровий твір. Може і найбільший, але тільки для тих, що дивлячись на нього знають життя і творчість геніяльного драматурга. Молієр задумався під кінець життя над власною подружньою трагедією; його жінка Арманда Бежар, яку обезсмертив він як Селімену, мала вдачу легкої, безжурної пташки, що всім хотіла подобатись і неодному подобалась більше, ніж це подобається рідному чоловікові. Виводячи і самого себе, Молієр уперше не мав безжурного, здорового сміху. Не диво, що ця його комедія, виставлена рівно 270 літ тому, мала в тодішньому „Пале Рояль" усього 9 вистав — глядачі теж не могли на ній сміятись. Маємо тут уже не такі живі типи і не такі веселі ситуації, як в інших Молієрових комедіях, а попросту цілу фільософію про боротьбу безкомпромісової та безоглядно чесної людини з лизунами, облудниками та підлюками. І кінчиться вся ця комедія меланхолійним акордом.

Дуже подібний до самого Молієра був своєю маскою артист Красновецький, — цікаву креацію дала Жичковська, — першорядна як завсіди Якубівська і єдиний справді комічний з усього ансамблю в малесенькій ролі Безкнія. *К. в.*

ДИВОГЛЯДИ.

ГЕНРИК 46-ий КАНДИДУЄ НА ПРЕСТІЛ.

Мексиканський парлямент мав пів години незвичайної дискусії. Відчитували там прохання Генрика 46-го, який зголосив свою кандидатуру на престіл, доказуючи, що має на це всі дані. Живе він у селі Похутла і доказує, що його предки сиділи на мексиканськім престолі тисячу літ. Від часу трагічної смерти мексиканського цісаря Максиміліяна престіл вільний, а в краю теж безладдя. Генрик 46-ий прохає підтримати його та його підданих і покищо... домагається фінансової допомоги.

ТЕЛЕПАТИЧНА ДІВЧИНКА.

Латвійський учений Найретер видав брошуру присвячену цікавому прикладові телепатії — 12-літній сільській дівчині Ільзі К. Ця дівчина робить враження умово нерозвиненої дитини. Говорити почала дуже пізно і в школі, куди ходить — найгірша учениця. Ледве навчилась писати і трошечки рахувати. Одночасно звернула вона увагу дома і в школі на деякі свої прикмети, рідкі у людей. Вона нераз відповідає на питання, заки ще його почує, віднаходить без вагання предмет схований кимнебудь денебудь. Хоч читає дуже поволі та з помилками, може повторяти напамять цілі сторінки, які читає для себе вчитель. Коли вчитель сам думає над розвязкою вправи, яку дав учням, то хочби ця вправа була найтрудніша, Ільга теж подає її. Визначні лікарі та психольоги піддали дівчину дослідам; ствердили, що вона умово зовсім нерозвинена, навіть тупа, придуркувата, а проте вона вміє відчитувати чужі думки, головно своєї мами. Коли дали мамі перед очі всякі тексти у чужих мовах, яких вона сама не розуміла, тільки перечитувала їх у памяті, тоді донька теж повторяла їх і то з такими самими помилками; німецькі, французькі, англійські та латинські слова повторяла з латиською вимовою. Ільга відчитує чужі думки, навіть коли є в суміжній кімнаті, може співати пісні, яких ніколи не чула, коли їх слова та мельодію відтворює в думці проф. Найретер

Дописи.

СОКАЛЬ.

Зелені Свята. Як у попередніх роках, так і цього року величаво відсвяткувало громадянство Сокаля свято стрілецьких могил. Із церкви св. Петра й Павла вийшов похід на цвинтар, де коротку промову виголосив о. дек. Ничай. Також і в цілій Сокальщині в ці дні відбувалися панахиди за душі погибших за волю України. Тут слід зазначити, що парох села Нинowичі відмовився правити 1. 6. панахиду, мотивуючи свою відмову праздником, що відбувався в поблизькому селі і де, як казав о. Білевич, його приявність була конечна.

Посвячення могили польських вояків. У Гонятині в Зелені Свята відбулося посвячення могили польських вояків що впали в боях за це село. Промовець Ковтонюк Ст. (українець) закінчив свою промову так: „Були у нас вороги українці, то було нам зле, але як прийшли наші поляки то стало вже ліпше, а тепер то навіть дуже добре". Кому потрібні такі промови 100-відсоткового „ґальфабета?

Завишенський самоосвітний гурток хоч не істнує довго, та працює добре. Курсом проводить К. Гнатюк. учасників є 32. В останніх часах приступлено до викладу української історії і географії. В неділю 7. ц. м. заходом цього гуртка відбудеться академія в память С. Петлюри.

Тартаків може похвалитися гарною артистичною групою аматорів, що 31. травня відіграли зовсім удатно „В кігтях Г. П. У.". Гурток істнує при чит. „Просвіта".

В Пархачі відбувся 31. травня фестин із ріжноманітною програмою. Найкраще випали вправи дівчат вінцями. Із танців гарно виглядали „катерина" і „ковак". Присутніх на фестині коло 500 осіб.

Поториця має в повіті марку свідомого села. Справді такого фестину, який там був у понеділок 1. 6. не постидалосиб неодно місто. На спеціяльне підкреслення заслуговує доріст, що своїми вправами заімпонував усім. Крім ріжних несподіванок відбулись відбиванкові змагання місцевої дружини із сокальською. Місцева дружина виказала високу клясу гри, а при цьому й жертвенність. Не диво, що й виграла змагання у відношенні 2:0

10-ліття смерти С. Петлюри святкує в повіті багато сіл. Що-неділі відбуваються два-три свята, присвячені памяті Гол. Отамана. Сокаль (чит. „Просвіти") приготовляє на 21. червня величаву академію у саді Нар. Торговлі. (р.)

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Спорт.

ВАРШАВА. АДМІРА — РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ПОЛЬЩІ 4:0 (1:0).

Висока перемога віденської Адміри, що як перед кількома днями у Львові, так і у Варшаві виявилась і технічно і тактично просто досконалою дружиною, якій небагато рівних у цілій Европі. Польська репрезентація за винятком воротаря Мадейського грала мляво і в нічому не дорівнювала віденцям. Голі стрілили: Ганеман (38. мін.), Фоґль І. (6. м.), Бікан (40 м.) і Фоґль II. (43 м.) Видців понад 10.000.

СТАНИСЛАВІВ. РЕВЕРА — БОЧКАЙ 4:3 (1:3).

Сенсаційна, але зовсім заслужена виграна Ревери, яка грала дуже добре у всіх лініях. Найліпші в Ревері Рудзяк, Заславський і Шефер. Бочкай поза кількома трюками властиво нічого не показав. Сама гра досить цікава, в І. половині легка перевага Бочкаю, в II. велика Ревери. Суддя п. Серафін добрий. Б. Л.

ПІВШЕСТА ТИСЯЧІ ЗМАГУНІВ У БЕРЛІНСЬКІЙ ОЛІМПІЯДІ.

Як виказують тимчасові обчислення, до участи у берлінській Олімпіяді зголосилося дотепер коло 5.500 змагунів, що належать до 52-ох націй. Ще ніякі міжнародні змагання не зібрали стільки учасників: на Олімпіяді в Амстердамі було їх 3.905, у Парижі 3.385, у Стокгольмі 3.282, в Антверпені 2.731, у Льондоні 2.084, у Льос Анджелес 1.700.

Самі Злучені Держави П. А. висилають до Берліна 467-ох змагунів (63 жінок), з того 97 легкоатлетів (20 ж.), 63 плавців (20 ж.), 35 веслярів, 22 кінних їздців, 26 фехтувальників (5 ж.), 18 руханків (9 ж.), 22 особи залоги яхтів, 19 копунів, 18 змагунів у бескотболі, 16 гокеїстів, 17 грачів у відбиванці, 17 боксерів, 12 двагачів тягарів, 8 наколесників, 7 стрільців, 13 змагунів у польо, 5 змагунів у модерному пятибою.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

БОРОТЬБА НОВОЧАСНОГО ПРОМЕТЕЯ. Національно-політична бібліотека „Хліборобської Правди“ ч. 2. Чернівці 1936, стор. 15, 16°.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВІТА“ В РР. 1933—1935. Звідомлення з діяльности за час від 1. січня 1933 р. до 31. грудня 1935 року. Львів 1936. Накладом Т-ва „Просвіта“. Стор. 72 + 1 карта розвитку Т-ва.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів, червень 1936. Р. IV, кн. 6. Зміст: О. Ольжич: * * *. — Сергій Кушніренко: По дощі. — Кидлир: Тройка. — Шарльота Докстадер: Коти. — Поль Валері: Як деклямувати вірші? — Іван Коровицький: Про рідну богослужебну мову. — Маргрет Бовері: Там на Сході. — Гордій Якір: Прогнози Шпенглера. — І. Крюк: Бути відпорним! — Михайло Островерха: Перемога фашизму. — Ватсон Кірконел: Українська поезія в Канаді. — К. Іващук: „Народний фронт“ — без маски. — Д. Д.: Перспективи. — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. — Від Адміністрації.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, червень 1936. Р. IX. Ч. 6. — Зміст: Назустріч 11. червневі (з приводу 47. загальних зборів „Просвіти“). — Василь Верниволя: Сидір Воробкевич, з нагоди 100-ліття народин (1 портр.). — Г. Бобяк: Кропива. — С. Воробкевич: „Хто рідну мову і звичаї не любить“ (вірш). — Микола Андрусяк: Львівська Ставропигія, з приводу її цьогорічного ювилею (3 обр.). — аф: Сонце, вода, повітря. — Володимир Січинський: Дещо про римський стиль (1 обр.). — Борис Кудрик: Сидір Воробкевич — музик. — С.: Руханка ростин. — Михайло Селевицький: Горацій — з нагоди двотисячеліття народин великого римського поета (порт. і 1 обр.). — З поезій Горація (переклади М. Зерова та Св. Гординського). — Медицина у 2.000 роць. — Лев Яцкевич: Визначні винаходи староцінного світу (5 обр.). — Я. М. Береза: Будни і свята пастухів (3 обр.). — М. О.: Озеро Тсана й півострів Горгора. — Ян: Про касти в Індії (4 обр.). — М. С.: 60-ліття сумної памяти указу з 1876 року. — Микола Бажалук: Серпик (1 обр.). — ів: Бджоли, що не кусають. — Франц Коковський: Як закон береже тайну. — Стр.: Свиня — забезпека перед пропасницею. — Ярина Сімович: Про перегодовування дітей (2 обр.). — Ол. Цинкаловський: Стара волинська хата (1 обр.). — Є. Жарський: Мандрівка каюком (1 обр.). — Стр.: Ловці на людські голови в Індонезії. — Ті, що від нас відійшли (Ігор Лоський). — Додаток: П. Алепський: Подорож патріярха Макара (кінець буде). — Нові книжки й журнали.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:

6. VI. Отаман Пісня.

КАЛУШ:

7. VI. Лев з Абісинії.
8. VI. Німа теща.
9. VI. Циганський Барон.
10. VI. Інваліди.

СТАНИСЛАВІВ:

11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Субота, 6. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Премієра. Виступ Софії Чаплінської „Гарна історія“.

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година“; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чаплінської „Гарна історія“.

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Театр „Редута“. Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чаплінської „Гарна історія“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі“.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати“ з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Золоте озеро“, „Не хочу знати, хто ти“.
ГРАЖИНА: „День великої пригоди“.
„КАСІНО ДЕ ПАРІ“: „Джентельмен кохає інакше“.
КОПЕРНИК: „Молочна дорога“ з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв“.
МУЗА: „Бандиті“.
ПАН: „Дівча з Будапешту“.
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Принагідний роман“ (… левак, Ольга Чехова).
ПАН: „Китайські моря“.
СВІТ: „Циганський барон“.
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує“ і ревія.
ТОН: „Бездомні“ з Патом і Паташоном.
УТІХА: „Капітан Блад“.
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Мексик.

Закордонне радіо.

Субота, 6. червня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Співає М. Реверелі, йодлерка, 12.00, 13.10 Концерт, 21.00 Сп. фестіваль, турнір хорів, **Кошиці** (259,1) 17.15 Словацькі нар. пісні, 18.00 Діточий хор, **Прага** (470,2) 19.15 Концерт, 22.30 Танк. музика. **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 16.00 Легка музика, 20.00 Сп. ресітадь, 20.45 „Ерос Вінкер“ муз. авд., **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 22.10 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.20 форт. музика, 19.00 Солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт. 15.15 Поморські нар. танки. 18.00 Нар. пісні й танки, 20.10 Вечір оперетково: музики, **Мінхен** (405,4) 15.15 Діточі пісні, 18.00 Китиця давніх і нових мельодій, 19.35 „Кавалір Срібної Рожі“ оп. Р. Штравса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти, 13.30 Сальонова музика, 17.35 Хор, 18.55 Циг. музика, 21.15 Муз. пародії, Концерт оп. орх., **Міляно** (368,6) 11.30 Популярна музика, 19.00 Легка музика, 20.45 „Ловці перел“ оп. Бізета, **Рим** (420,8) 13.20 Популярна музика, 17.15 Розр. концерт 21.20 Орх. концерт.

Неділя, 7. червня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 13.05 Розривковий концерт, 22.20 Спів, Ахсель сопран, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 9.10 Концерт хору. 10.00 Сальонова музика, 11.25 Клясична музика, 16.00 Легка музика, 16.30 Концерт військ. орх., **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 14.00 Словно-муз. авдиція, 17.00 Легка музика, 19.30 Стеатралізована пісонька, 20.45 „Клявдія“ драма Жорж Занда, **Білгород** (437,3) 18.50 Нар. пісні, 20.00 „Джідо“ оп. Веселіновича, **Рига** (514,6) 18.30 Лотиські нар. пісні, **Берлін** (356,7) 10.30, 12.00 Музика, „Обріст Міхаель“ нар. драма, 20.00 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазії на органах, 18.00 Мельодія і ритм, орх., 22.30 Варіяції Бусонія на тему фінл. нар. пісні, віольонч., форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Сучасні пісні Маркса й Шека, 14.45 Солісти, 20.00 Чар голосу. Вагнерівський концерт, **Будапешт** (549,5) 13.20 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 17.00 Сальонова музика, 18.35 Дует гармоністів, 19.30 Вечір мадярських балетів, **Міляно** (368,6) 17.00 Концерт орх. моряків, 20.45 Гимни, симф. концерт. **Рим** (420,8) 13.10 Розр. програма, 20.45 Гимни, опісля „Борис Годунов“ оп. Мусоргського.

Львівське радіо.

Субота, 6 червня 1936.

6.30, 7.40 Раніщня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сальонова музика, 12.30 Домашнє господарство, 12.55 Огляд видань, 13.05 Полудневий денник, 14.50 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Альбом із Польщі, 16.00 Концерт присв. Н. Скарзі, 16.40 Польський доступ до моря колись і сьогодні, 17.00 Трансм. з Відня: „Розспіваний Відень“, Концерт у виконанні 5.000 артистів, із уч. Ерни Зак, І. Кепури, орх., капелі, хори, 19.00 Сільва рерум, 19.05 Сп. ресітадь Евг. Стебельського в супр. форт., 19.21 Львівський актуальний фейлетон, 19.25 Програма на завтра, 19.40 Рекламовий концерт, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Трансм. з міжнар. кінних змагань у Варшаві, 20.15 Авд.: Волинь, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт шведської музики, 21.45 Виленська Зазуля, 22.15, 22.20 Спортові вістки; у перерві в год. 22.50 Останні вістки радіоденника, метеорол., спорт.

Неділя, 7. червня 1936.

8.00 Раніщня авдиція, 9.50 Хвилина Моцарта з гр. пл., 9.30—11.57 Богослуження та музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Львівський сальон плястиків, 12.15 Музичний поранок; у перерві ок. год. 13.15 „Сільська дипльоматія“ Кн. Гамсуна, 14.30 Кооперація на селі, 15.00 Нар. обрядовий рік, 15.20 Рекламовий концерт, 15.30 Популярна музика з гр. пл., 16.30 Міжнародні кінні змагання, 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уяви: „Чорт“, 20.25 Фабричні поезії, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 2.30 Твори на альтівку в супр. форт., 22.00, 22.05, 22.06 Спортові вістки, 22.20 Легка музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продаж: Бельґи бельґ 90.13 — 89.70. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.15 — 171.30, Фунти англ. 26.86 — 26.70, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70 — 19.40, Корони данські 118.89 — 119.00,

Акції.

Банк Польський 102—101, Цукор 29,50—29.75—29.50, Вугіль 15, Ліпьпоп 13.50—13.25, 13.35, Моджеїв 625, Стаховичі 35, Габербуш 43.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 76, 2. ем. 68.75 серії 76, 5 конверсійна 52.75, 5 залізнича 51, 6 прц. дол. прем. 49—50, 7 прц. стаб. 59—59.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	21.50—21.75
Пшениця зб.	20.75—21.00
Жито Стандарт І.	13.75—14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.50—13.75
Ячмінь одн.	14.00—14.25
Ячмінь на пиво	13.50—13.75
Ячмінь паст.	12.50—12.75
Овес Станд. І	14.00—14.25
Овес Станд. І. А	13.50—13.75
Овес Станд. ІІ	13.50—13.75
Овес Станд. ІІ А	12.55—13.00
Мука пш. ґат. І. витяг.	36.00—36.50
Мука пш. ґат. І А	35.00—35.50
Мука пш. ґат. І Б	34.00—34.50
Мука пш. ґат. І Ц	32.50—33.00
Мука пш. ґат. І Д	30.50—31.00
Мука пш. ґат. ІІ А	30.00—30.50
Мука пш. ґат. ІІ Б	29.50—30.00
Мука пш. ґат. ІІ. Ц	29.25—30.75
Мука пш. ґат. ІІ Д	28.00—28.50
Мука пш. ґат. ІІ Е	26.50—27.00
Мука пш. ґат. ІІ Ф	25.00—25.50
Мука пш. ґат. ІІ Г	22.50—23.00
Мука пш. ґат. ІІІ А	18.00—18.50
Мука пш. ґат. ІІІ Б	17.00—17.50
Мука пш. паст.	15.00—15.50
Мука пш. разова до 0—95 прц.	25.00—25.50
Мука жит. витяг. до 0—30 прц.	23.75—24.25
Мука жит. ґат. І 0—50 прц.	22.75—23.25
Мука жит. ґат. І 0—65 прц.	20.75—21.25
Мука жит. ґат. ІІ 50—75 прц.	15.75—16.25
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.75—17.25
Мука житня поса. понад 65%	12.65—12.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 5-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 к. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло і на молоко вдержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 5. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахоморні „М. С.“ у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріґ І. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Ігуменат СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 подає до відома, що сьогорічні **3-денні реколекції для пань** починаються дня 26. червня вечором, 30. червня спільне св. Причастіє. Зголошення надсилати листівками до дня 22. червня. 2223

Подяка. По двомісячнім побуті в львівських Бриґідках почуваємося до милого обовязку зложити щиру подяку Вп. П. П. сен. О. Луцькому, пос. д-рові Білякові, д-рові В. Старосольському й д-рові К. Паньківському, інж. Хроновятові та дир. П. Ковальському за успішні й безінтересовні інтервенції у судових властей. Рівночасно дякуємо Вп. П. д-рові Степанові Федакові, Іванові Тисові й Антонові Процю з Ременова за дійсно батьківську опіку. — **Іван Фур, Іван Ковалишин.** — Ременів, 3. червня 1936 р.

Управа Прив. Ковед. Гімназії Р. Ш. в Тернополі подає до відома, що вступні іспити до І-ої кл. гімн. нов. типу відбудуться в днях **22. і 23. червня ц. р. в год. 8-ій.** Вступні іспити до ІІ.—IV. кл. гімн. нового типу та VII. й VIII. кл. гуманістичної гімназії відбудуться в днях **24. і 25. червня** ц. р. Прохання у справі вступного іспиту з усіми приписаними залучниками треба вносити найдальше до дня **20. червня 1936. — Омелян Бачинський,** упр. 2219

МЕШКАННЯ

ТРИКІМНАТНЕ МЕШКАННЯ — комфорт від 15. червня ц. р. до винайму. Відомість: „Сільський Господар“ Ринок 10, год. 8—15, тел. 230-53. 2208 3—3

ДВІ КІМНАТИ, кухня, комфорт до винайму. Театинська 3. 2222

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІҐЕНТНА панна, вік середній приймe управу дому або інституції. До Редакції під „Сирота“. 1—2

РІЖНІ

КУПЕЛЕВІ строї з нагрудником виконує, ушкоджені молями направляє — „Трикотарня“ — Пілсудського 27. 2219

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.

Виділ „Української Бурси ім. Митрополита Андрея Шептицького“ у Львові оголошує конкурс на прийняття двох настоятелів бурси а) педагогічного і б) економічного. Петенти вносять прохання до 25. червня ц. р. на адресу о. проф. Ст. Шпитковського, вул. Куркова 14, партер.

За виділ: о. проф. Ст. Шпитковський, голова, проф. В. Панейко, секретар. 2212 2—2

КОНКУРС.

Виділ „Української Бурси ім. Митрополита Андрея Шептицького“ у Львові приймe на шк. рік 1936-37 35—40 учнів середніх шкіл. Оплата від учня 45 зол. місячно. Для братів знижка. Оплату можна складати в натураліях по ринкових цінах. Прохання вносить петенти до 5. липня на адресу Управи бурси Львів, вул. Театинська 10.

За виділ: о. проф. Ст. Шпитковський, голова, проф. В. Панейко, секретар. 2212 а 2—2

КОНКУРС

Ґімназія С. С. Василіянок в Яворові оголошує КОНКУРС на учительку руханки і практичних занять та учительку (ля) німецької мови. **Дирекція.**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.